

relser og i alle mulige demokratiske fora her i landet uden at have dansk statsborgerskab.

Og så kan jeg altså ikke nære mig for at sige til hr. Jørgen Arbo-Bæhr, som taler så varmt for disse mennesker og for arbejdet i Integrationsudvalget, at jeg synes, det ville være så utrolig rart, om vi så hr. Arbo-Bæhr noget mere i Indfødsretsudvalget, for der ville der være anledning til at komme med alle disse hjertevarme betragtninger. Men hr. Arbo-Bæhr er meget ofte ikke til stede. Jeg tror, jeg kun har set hr. Arbo-Bæhr to gange.

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Jeg vil godt starte med at takke for det fromme ønske om, at Socialdemokratiet havde været med i aftalen. Jeg kan måske så ærgre mig lidt over, at fru Britta Schall Holberg ikke havde større indflydelse på hele forhandlingsforløbet, for sandt at sige var vi inviteret til en kop kaffe hos ministeren en halv time, og det var så, hvad der kom ud af den suppe.

Jeg vil godt spørge helt konkret til Venstres holdning til det forslag, der jo var fra RCT, Rehabiliteringscentret for Torturofre, der kom i slutningen af november. Hvordan stiller Venstre sig til det forslag? Og kan man ikke undre sig over, at det forslag fra RCT ikke var med som en del af den aftale, der blev indgået mellem regeringen og Dansk Folkeparti i december 2005?

(Kort bemærkning).

Britta Schall Holberg (V):

Jeg vil sige, at jo, jeg synes, det var et interessant fremmøde i udvalget, og vi har også drøftet det, som ordføreren vil vide, i udvalget.

Jeg noterede mig en interessant ting i forbindelse med besøget og den efterfølgende debat. Det var, at dette torturcenter faktisk er meget stærkt kritisk over for en række af de PTSD-diagnoser, som gives. Det var faktisk det, der var interessant for mig at lytte til, nemlig at man havde et meget, om jeg så må sige, ædrueligt forhold til den diagnose, som ellers her ophidser forsamlingen ganske alvorligt. Så jo, jeg synes, det var et interessant besøg.

Jeg kan ikke svare for, hvorfor det ikke var inde i drøftelserne i forbindelse med aftalen, det må jeg inddømme. Men det er jo i hvert fald ikke udtryk for en afvisning af synspunkterne.

Kl. 10.55

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Jeg synes, det var et interessant svar, for jeg er enig et langt stykke hen ad vejen. Men så virker det jo som en besynderlig logik, at et fornuftigt forslag fra de mennesker i verden, der formentlig ved mest om det her område, et særdeles fremkommeligt forslag, fører til, at man i december indgår en aftale, hvor man fuldstændig udelukker PTSD, for informationen fra RCT var jo netop, at PTSD er en selvstændig diagnose, en enkeltstående diagnose. Og hvis man siger, at svær grad af PTSD jo kan beskrives som alt muligt andet også, så lægger man jo op til, at lægerne i virkeligheden skal gå lidt ud i en gråzone, og det synes jeg ikke er interessant.

Så er det ikke en besynderlig logik, at man så ikke tager forslaget fra de mennesker, der ved allermost i hele verden, og inkorporerer det som en del af aftalen.

(Kort bemærkning).

Britta Schall Holberg (V):

Jeg ved ikke, om synspunkterne, hvis man udtrykker interesse for dem og lytter interesseret til dem, så skal indgå som en del i aftalen. Det behøver de jo ikke nødvendigvis at gøre, de kan jo indgå som en del af de drøftelser, man har i udvalget i al almindelighed.

Men jeg noterer mig altså også, at de netop havde det nuancerede synspunkt på denne diagnose, som vi har forsøgt at sætte streg under i aftalen netop ved at sige, at fordi man har den diagnose, så berettiger det ikke i sig selv til at få et dansk statsborgerskab. Men der kan dog være specielle tilfælde, hvor vi vil sige, at her vil vi alligevel give et dansk statsborgerskab, fordi der er så væsentlige psykiske problemer, at det berettiger til det.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Hr. Kamal Qureshi fremførte en episode fra Integrationsministeriet i maj 2002, hvor han hævdede, at Bertel Haarder dér havde afvist spørgsmålet om posttraumatisk stresssyndrom.

Må jeg sige som en, der selv var til stede – det var hr. Kamal Qureshi ikke – at det er en fuldstændig misforståelse af, hvad der foregik. Der var tale – det er fuldstændig rigtigt – om muligheden for at dispensere fra krav til indfødsret, og det kom til at handle bl.a. om hjerneskadede, hvor Bertel Haarders hjerneskadede søn ganske tydeligt spillede en stor rolle for ministerens op-